

35. Szentháromság utáni ötödik vasárnap.AZ ATYA .

Lukács 15, 20-24. 28. 31-32
Jeremiás 31, 20-28

Harmadik vasárnap hangzik közöttünk Isten Igéjének üzenete a tékozló fiú példázatából. Amint a kisebbik fiuban "a vámszedőket és a bűnösöket", a nagyobbik fiuban "az írástudókat és a farizeusokat", most az atyában a mi mennyei Atyánkat kell szemlélnünk. Az atyáról egyetlen nagy üzenet hangzik e példázatban; az, hogy szeret.

Isten Lelke segítségével hat pontban foglalom most össze, milyen az Ő szeretete.

1. Elengedő szeretet.

Amikor a fiú kéri a vagyont, az atya szó nélkül odaadja a törvényes részt. Egy szóval sem marasztalja, nem tartja otthon; elengedi. Talán azt gondoljuk egy pillanatra: nem is szerette igazán, amiért elengedte. De igen, szerette. Mert az az igazi szeretet, amely nem akar erővel, kényszerrel visszatartani. Nem az az igazi szeretet, amely azt mondja: "Hiába akarsz elmenni, én úgy sem engedlek el." Nem, az igazi szeretet elenged. Így

Így hagyja Isten az embert a maga útján járni. Így enged el Isten sokszor egész népeket, hadd lássák meg, mire jutnak nélküle. Amikor sokan visszavonultak és nem jártak többé Jézus Krisztussal, Megváltónk csak ennyit kérdezett a tizenketőtől: "Vajjon ti is el akartok-e menni?" /Jn 6, 66-67/ Bizony, ez a kérdés azt jelenti, hogy Ő senkit sem tart maga mellett erőszakkal. Mert a mi Istenünk szeretete elengedő szeretet.